

Putoranský zapovedník

Ustaven 1988. Plocha 1,9 mil. ha.

Zabírá centrální část pohoří Putorana se silně členitým reliéfem modelovaným kdysi pevninským ledovcem. Řídké listnaté lesy v údolích a na svazích, na vrcholových pláních horské tundry a arktické pustiny. Ve vegetaci převažují cirkumpolární druhy, jsou zde zastoupeny i putoranské endemity nebo druhy rostoucí jen v pohořích Putorana a Byrranga. Areál pravidelných migrací divokého soba. Endemickým živočišným druhem je putoranská ovce sněžná, fakticky největší kuriozita zapovedníku. Kromě toho je Putoranský zapovedník nejsevernější lokalitou pro střední Sibiř ve výskytu těchto druhů: sobol, los, veverka obecná, veverka bělka, pišťucha, tetřev hlušec, tetřevík, lumík. Vyskytují se i vlci, medvědi hnědí, rosomáci. Správa zapovedníku je v Noril'sku.

Zapovedník Sichote-Aliň

(Spolu s údolím řeky Bikin – územně však přímo nesouvisajícím se Zapovedníkem Sichote-Aliň – tvoří společnou biosférickou rezervaci).

Plocha 395 tis. ha. 1200 druhů vyšších rostlin, 370 druhů ptáků, 71 druhů savců. Poslední souvislé teritorium tygra usurijského. Vyskytuje se i amurský kamzík goral. Území je zajímavé kombinací severských a relativně teplomilných taxonů. Volně zde roste žen-šen, součástí vegetace je i jeden místní druh rododendronu, běžné jsou popínavé rostliny v lesích, což zahušťuje vegetaci.

Wrangelův ostrov (rusky Ostrov Vrangelja)

Celý Wrangelův ostrov a okolní akvatorie (ta tvoří skoro polovinu výměry zapovedníku).

Největší světová populace mrožů, lední medvědi, pižmoni (cirkumpolární sudokopytník), na pobřeží velké kolonie mořského ptactva.

Kavkazský zapovedník

Ustaven 1978. Plocha 263 tis. ha. V hraniční oblasti Krasnodarského kraje, Republiky Adygea a Karačejsko-čerkeské republiky (vše subjekty Ruské federace). Zabírá většinou severní svahy Kavkazu, v menší míře i jižní svahy. Horské listnaté lesy, subalpínské louky, alpínské louky. V lesích zubr evropský (byl tam kdysi sice původním druhem, současná zdejší populace zubra ovšem pochází z jiných lokalit a obor).

Barguzinský zapovedník (u Bajkalského jezera)

Ustaven v r. 1916. Plocha 374 tis. ha. Zahrnuje i 3 km široký pás akvatorie jezera Bajkal (plus 150 tis. ha).

Těžiště na SV pobřeží Bajkalu a na západních svazích Barguzinského hřbetu. Horská tajga listnatá i jehličnatá (v tomto případě s jedlí a borovicí limbou), horská tundra a skalní holiny. Sobol, jelen maral, medvěd hnědý, vlk, tetřev hlušec, v jezeře četné druhy ryb a tuleň bajkalský (něrpa).